

počtené sklizni, bylo hledáno. Komise nalezla v komoře ve skříni mezi šatstvem 86 kg žitné mouky a v bedně na půdě ve slámě 103 kg ječmene. V hledání bylo pokračováno 14. prosince 1917. Obžalovaní na opětovné vyzvání, aby zásoby ukázali, prohlásili, že ničeho více nemají. Po dlouhém, bezvýsledném, půl druhé hodiny trvajícím hledání ukázali konečně obžalovaní po opětovném vyzvání tajnou skrýši nad průjezdem, v níž bylo uloženo 16.04 q obilí různého druhu v ceně 571 K 97 h. Uváží-li se, že obžalovaní udali již v písemném výkazu zásob vědomě daleko menší množství, než skutečně měli, že byli při obou prohlídkách dne 12. a 14. prosince 1917 předsedou komise opětovně, několikrát vyzváni, ukázatí veškeré zásoby, a upozorněni na následky neuposlechnutí, že však nejen vyzvání neuposlechli a zásob neukázali, nýbrž výslovně tvrdili, že ničeho nemají, a hledající komisi přímo pasivní odpor kladli, při čemž obžalovaná Anna O. hledání ve stodole dokonce provázela neslušnou, posměšnou poznámkou, a uváží-li se dále, že teprve potom, arcí pomocí obžalovaných, byly odkryty značné zásoby, uložené v tajné skrýši nad průjezdem, v ceně nesporně 500 K převyšující, o nichž doznali sami obžalovaní, že je ukryli proto, aby je nemuseli odevzdati eráru, nemůže býti nejmenší pochybnosti o tom, že obžalovaní svým jednáním znemožnili nebo alespoň značně stížili úřadu, by nabyl vědomosti o těchto zásobách a tím nabyl disposiční moci nad nimi, a že se dopustili trestního činu zatajení zásob. Tohoto trestního činu dopouští se každý, kdo, ač má dle zákona povinnost zásoby vyjevit, jakoukoliv činností znemožní neb stíží úřadu, by nabyl vědomosti o stávajících zásobách a aby tím později nabyl disposiční moci nad nimi. K zatajení stačí již úmyslné zamlčení, po případě výslovné popření zásob, buď že popře je držitel vůbec nebo udá jich množství způsobem nedostatečným, pravdě neodpovídajícím. V tomto případě byl trestní čin dokonán již prvním úmyslně nesprávným udáním zásob a dovršen jich ukrytím a opětovným výslovným popřením před pátrající komisí; neboť skutková povaha zatajení zásob jest splněna tím okamžikem, kdy byly zásoby skutečně úmyslně zatajeny. Okolnost, že obžalovaní na konec zásoby komisi dobrovolně ukázali, uznal soud při výměře trestu právem za okolnost polehčující, ježto tím škoda z trestního činu hrozící byla odvrácena, nemohla však ničeho změnit na trestnosti činu již dokonatého. Nelze proto z ní dovozovati, jak činí zmateční stížnost, že obžalovaní neměli úmyslu, zásoby zatajiti; vždyť sami tento úmysl doznali a výsledky průvodního řízení s tímto doznáním souhlasí.

Čís. 29.

K beztrestnosti spolupachatele krádeže ve společnosti následkem účinné lítosti (§ 187 tr. z.) je třeba, by jeho náhrada nebo narovnání zahrnovaly všechnu škodu z krádeže, třebaže jeho podíl na škodě bylo by lze přesně určití.

(Rozh. ze dne 22. března 1919, Kr II 27/19).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jako nalézajícího soudu v Uh. Hradišti, jímž byl obžalovaný vinným uznán zločinem krádeže dle §§ 171, 174 IIa, c tr. zák.

D ů v o d y:

Rozsudek nalézajícího soudu má za to, že beztrestnost stěžovatele ve smyslu § 187 tr. zák. nenastala proto, že penízem 81 K, smluvenou to mezi okradeným a zlodějem náhradou škody, nebyla nahrazena veškerá škoda, vzešlá okradenému tím, že mu krádeží, spáchanou Vincencem V. ve společnosti se třemi spoluzloději, odejmuty byly věci v úhrnné ceně 324 K. Zmateční stížnost obžalovaného tomuto náhledu odporuje z důvodu zmatečnosti dle § 281 č. 9 lit. b tr. ř. Avšak neprávem. Trestní zákon stanoví jako zvláštní druh krádeže, krádež spáchanou ve společnosti jednoho neb více spoluzlodějů. Nerozeznáváje naprosto ani co do druhu deliktu, ani co do trestnosti spolupachatelů, jakým činěním spolupůsobili, totiž jak se dělili do výkonů při provádění krádeže, pokládá zákon krádež několika spoluzlodějů provedenou za čin jednotný a redilný a každého spoluzloděje za pachatele krádeže, součinností všech provedené. Jest tudíž i škoda okradenému z krádeže vzešlá škodou způsobenou každým ze spoluzlodějů. Stanoví-li tudíž § 187, odst. 1 tr. zák. beztrestnost zloděje, napravil-li celou z jeho činnosti okradenému vzešlou škodu, vyžaduje náhradu škody ze součinnosti všech spoluzlodějů okradenému vzešlé, i kdyby přesně bylo zjištěno, kterou část věci jeden neb druhý ze spoluzlodějů uzmul, po případě kterou vedlejší škodu okradenému, prováděje krádež způsobil. Správnost výkladu toho, samu o sobě nepochybnou, dotvrzuje protiklad odstavce 2 téhož paragrafu, stanovícího, že stačí ke sprostění účastníka krádeže, napraví-li celou jeho činěním vzešlou škodu. Že by pak narovnání uzavřené mezi obžalovaným a poškozeným, na kteréž se zmateční stížnost odvolává, se bylo vztahovalo na veškerou škodu, jež poškozenému z krádeže vzešla, toho v odpor vzatý rozsudek nezjišťuje, zjistil naopak, že ono narovnání týkalo se jen čtvrtiny škody poškozeného. Návoru zde hájenému svědčí též ustanovení § 188 lit. c tr. zák. Jest tudíž rozsudek ve shodě se zákonem, pročez bylo zmateční stížnost zavrhnouti.

Čís. 30.

Rozhodování o obžalobě pro podílnictví na krádeži (zpronevěře) nepředpokládá nutně, aby bylo dříve ukončeno trestní řízení proti hlavnímu pachateli, který je obviňován z krádeže (zpronevěry.)

(Rozh. ze dne 26. března 1919, Kř I 101/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v zasedání neveřejném zmateční stížnost obžalovaného, který byl rozsudkem krajského soudu v Jičíně uznán vinným zločinem podílnictví na krádeži dle § 185, 186 lit. b tr. zák.

D ů v o d y:

Stížnost obžalovaného uplatňuje důvod zmatečnosti § 281 č. 4 tr. ř. a sice z té příčiny, že nebylo vyhověno návrhu jeho obhájcem při hlavním přelíčení učiněnému, aby toto bylo odročeno do té doby, až bude vyřízena, totiž právoplatně ukončena trestní věc proti A. K. pro zločin krá-